

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

15 Consuetudo spatio decem annorum inducitur in oblationum
praestatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

gelica legē lata judicialia præcepta | omni-
nō cessaverunt, vimque præceptorum a-
miserunt, ut per Covar. cap. 17. num. 1:12
cum aliis supra cap. precedentib; in princ. al-
legatu, & cum cessaverit præceptum,
vimque præcepti amiserit, valet consuetu-
do, ut de his primitiis nihil solvatur, &
excusat à peccato, ut tenet Henri. Boic.
in cap. 1. de decim. restatus à Rebuff. d.
quest. 1. num. 2.1 qui contrariam tenet o-
pinionem, cui non assentior, præsertim
stante universali, & notoria consuetudine,
quod de primitiis nihil omnino pluribus
in provinciis, & parum in aliquibus per-
solvatur, quæ à summis Pontificibus, Ar-
chiepiscopis, Episcopis, ac aliis Prælatis,
& timoratæ conscientiæ viris toleratur ex-
tacita quadam Summi Pontificis dispen-
satione. Quapropter, si est præceptum
secundum determinationem Ecclesiæ, ut
tenet Graff cap. 27. num. 4. cum scientia,
patientia, & tolerantia Papæ, & Prælato-
rum contraria consuetudo fuit appobata,
& t̄ etiam ea, quæ sunt moralia hodie per
Ecclesiā immutantur. c. jejunium, & ibi
gloss. in ver. jejunium, 76. dist. sed, ubi vi-
get consuetudo de omnibus, vel de ali-
quibus primitias persolvendi, tunc con-
suetudo est servanda, & Parochiani t̄ sunt
cogendi ad solutionem secundum consue-
tudinem patriæ, & indigentiam ministro-
rum, S. Thom. ead. quest. 86. ar. 4. circa
med. & Graff. eod. cap. 27. num. 4. dari
enī debent presbyteris parochis à popu-
lo. cap. doctos, ac probos. 16. q. 1. & Re-
buff. d. quest. 1. num. 19. in fin. & qui pri-
mitias jure, vel consuetudine legitima de-
bitas, ubi, quando, & quibus debet, non
soluit, peccat. Navar. in cap. 21. num. 32.
in fin. tom. 1. & ubi primitiae non solvun-
tur, tunc in eorum locum oblationes suc-
cedunt. Rebuff. ead. quest. 1. num. 15.
12 Oblationes t̄ autem sunt, quæcunq; de
propriis, & licitis rebus ecclesia offerun-
tur. c. causa de verb. signif. & Rebuff. ead.
q. n. 23. & ex præcepto naturali t̄ divino te-
nentur parochiani ad oblationes presbyte-
ris ministrantibus spiritualia exhibendas,
ubi ipsi presbyteri indigent, nec habent,
unde possint sibi necessaria ministrare. Ab.
in c. causam n. 2. de verb. signif. & in c. 3. n.
6. de pign. Rom. conf. 344. & Covar. lib.
viii. resolut. c. 17. n. 3. & pluribus casib; laici
tenentur parochio facete oblationes.
14 Primò, t̄ quando viget consuetudo, quia
laudabiles consuetudines servare tenentur,
c. ad Apostol. §: quapropter de simo. c. quam-
vū. de deci. Ab. in rubr. de Paroch. n. 3. vers.
quartus casus. Covar. d. c. 17. n. 3. & Rebuff.
ead. q. 1. n. 24. & talis t̄ consuetudo uti piā,
atq; laudabilis inducitur spatio decem an-
norum. Abb. in c. suam nobū. nu. 9. de simo.
Cassid. de cī. un. n. 5. de consuet. & Co-
var. eod. c. 17. n. 3.
Secundò, t̄ quando parochius indiget,
quia non tenetur suis stipendiis militare,
sed qui altari servit, de altari vivere debet.
Paul. 1. ad Corint. cap. 9. cap. cum ex officiis
de præscript. & Felin. in cap. veniens, 1. nu.
3. de testim.

17 Tertiò, t̄ in Missis solemnioribus, quia
omnis Christianus procurare debet ad
Missarum solemnia aliquid Deo of-
ferre, & ducere ad memoriam, quod De-
us per Moysen dixit, non apparebis in con-
spectu meo vacuus, & in Sanctis Patri-
bus liquido apparet, quod omnes Chri-
stiani offerre aliquid ex usu Sanctorum
Patrum debent, quoniam ad ipsum prius est
configendum, qui curate potest animæ
passio.

Y-y. 3:

passio.